

maa fiskes i en saadan Afstand, maa man naturlig komme til at optage endeel af den Fisk, som ellers vilde gaae i det faststaaende Nedsel. Jeg veed meget vel, at dette Vand ikke har været laaset længere end siden 1857, men, saavidt jeg erindrer, skete dette, fordi den Commission, der da havde været nedsat, var kommen til det Resultat, at det var nødvendigt, og den senest nedsatte Commission er ligeledes kommen til det Resultat, at det vedblivende skulde være laaset. Jeg skal i den Anledning henholde mig til Commissionens Betænkning, hvori det hedder: „Commissionen kan godt indsee, at det, især for Udenforstaaende, maa synes forunderligt, at Fiskeriet i Limfjorden, navnlig efterat den fra en egentlig Fjord ved Gjennembruddet ved Agger nærmest er bleven en Canal, og efterat ved dette Vandet i Fjorden, og som Følge deraf Fiskebestanden i den væsentligt er forandret, dog desuagtet fremdeles skal forblive løvbundet; men Commissionen maa dog, alligevel — uden at udtale sig, om ikke Fiskeriet i de andre Fjorde ogsaa nogiere burde reguleres, — eenstemmig udtale som sin Anskuelse, at Fiskeriet her i Fjorden ikke bør ganske frigives; ikke blot vilde de særlige Forhold her i Fjorden, hvor, som bekendt, en ei ubetydelig Deel af Fiskevandet (navnlig i Nærheden af Ribe) er overgaaet i privat Mandes Eie, stille ei uvæsentlige Hindringer for en saadan Ordning af dette Forhold, idet i saa Fald en Expropriation sikkert vilde vise sig uundgaaelig, men, hvad der er det vigtigste, Fiskeriet her vilde, uagtet sin store Rigdom, efter vor Overbeviisning til Skade for Mange og kun til øjeblikkelig Fordeel for Faa, efterhaanden meer og meer ødelægges og gaae tilgrunde; smaamaatte Garn vilde upaatvilelig igjen i stor Mængde blive anvendte, og med dem vilde baade den vagne og brugelige Fisk osv.“ Det forekommer mig, at man dog skulde tage noget Hensyn til en saadan Commissions Betænkning; jeg finder det ellers forunderligt, at den er bleven nedsat. Det forekommer mig ogsaa, at Paragraferne 2, 4 og 5 ville komme noget i Modsetning til hinanden, idet det hedder i § 2: „Tiden for Brug af Silvevaad skal herefter overalt i Fjorden være fra den 1ste October til den 15de Juni“, og om Sanghysteret

hedder det: „Dette Nedsel er kun tilladt i Tiden fra den 14de December til den 1ste April“, medens Tiden for Puls- og Bøtvaadsfiskeriet i § 4 er sat fra den 15de Mai til den 1ste October. Det forekommer mig, at her er givet en stor Forret for dette Puls- og Bøtvaadsfiskeri, især da det navnlig er det, Commissionen har sat sig meest imod til Brug i Fjorden. Blandt de Navne, som findes paa det Andragende, der har været henlagt paa Landsthingets Dord til Gjennemlæsning, er der flere, som ikke ere Stabeiere, men blot Fiskere, saaledes at det ikke kan siges, at det blot er Stabeierne, som have klaget over, at Vandene ikke skulde vedblive at være laase, for at de kunde være eneraadige over dem. Med Hensyn til Controlen kan jeg for en Deel slutte mig til den ærede foregaaende Taler, idet jeg ligesom han mener, at denne Control over en saa stor Strækning, hvis den er nødvendig, er altfor lille til virkelig at kunne svare til sin Hensigt. Jeg skal til Exempel anføre, at jeg, da jeg i Juleferien var hjemme, talte med Fiskere, der ikke vidste, hvorledes et reglementeret Ryster skulde være. Jeg beider bemærket, at det ikke er for at kaste Skygge over Controleur eller Controlen, men kun for at vise, hvor usuldkommen Controlen for Dieblisset er, at jeg fremfører dette. Dersom det skulde være absolut nødvendigt at beholde Controlen, forekommer det mig, som sagt, at den er altfor lille; men jeg veed ikke, om det da vil være hensigtsmæssigt at supplere den med nogle Assistenters af Landkommunerne. Forøvrigt kan jeg ikke indsee, at denne Søcontrol kan være til nogen Nytte, da det for Dieblisset er brugeligt, at Nedselaberne synes paa Land af Politimester og Sognesoged; naar de først der ere syne, har man ikke nødt at være bange for, at Fiskerne skulde bruge ulovlige Garn paa Søen; thi de ere ikke i Besiddelse af flere end eet Slags Garn, og det er allerede godt, om de have det.

Indenrigsministeren: Jeg troer ikke, at man med Føie kan bebrejde mig, at jeg ikke har taget alt styldigt Hensyn til den nedsatte Commissions Betænkning. Jeg har endog Ord til Andet fulgt Commissionens Forslag og er kun